Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35272
Copyright: Innsbruck, Prämonstratenser-Chorherrenstift Wilten

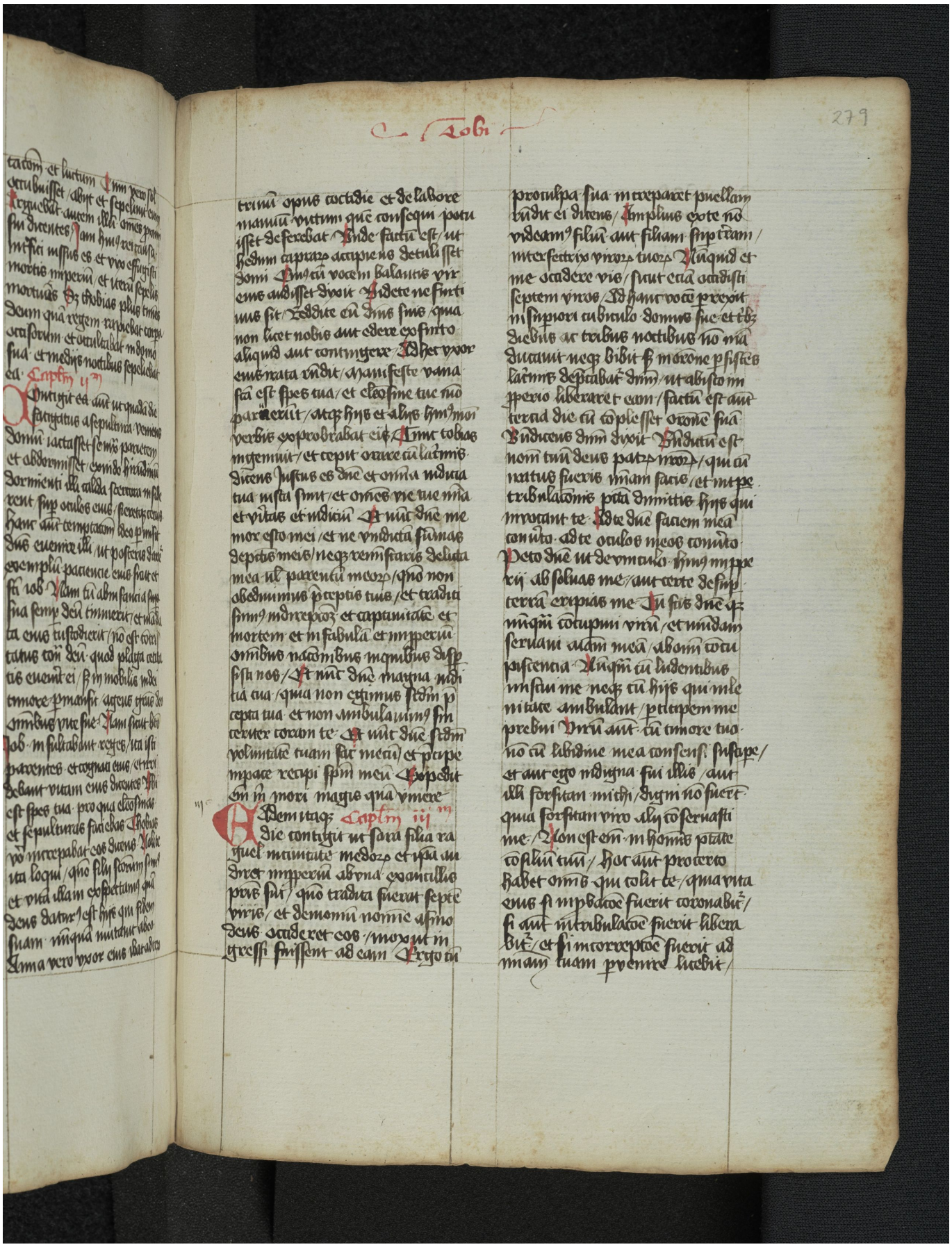

Tobi

279

tacum et luctum. Cum vero sol
occubuisset, abiit et sepelivit eum.
Requiebat autem illa omnes proximi
sui dicentes: Nam hic quoque transfugi
mortis imperium et iterum sepelire
mortuos. Et tobias ipse timebat
deum quia regem timebat corpus
occisorum et ululabat in domo
sua et mediis noctibus sepeliebat
eos. Capitulum iiii

Contigit ea autem ut quadam die
fatigatus a sepultura veniens
domum iactasset se iuxta parietem
et obdormisset, cum de hirundinum
dormienti illi calida stercora in fle
runt super oculos eius, fecerunt eum
haeur autem temptatum deo permisit
deus cuenire illi, ut posteris daret
exemplum patientiae eius sicut et
fuit iob. Nam tu abiecisti omnia
sua semper deum timuisti et mandata
eius custodisti, no est iniqui
tatis coram deo quod patiaris certa
tis cuenit ei, et in mobilis inde
timore permansit, agens gratias deo
omnibus vitae suae. Nam sicut deus
iob in stultabunt reges, ita isti
parentes et cognati eius, et irri
debant vitam eius dicentes: Ubi
est spes tua, pro qua eleemosinas
et sepulturas faciebas? Tobias
vero increpabat eos dicens: Noli
ita loqui, quia filii sorum sumus
et vita illam expectamus quam
deus dabit, est hic qui fidem
suam numquam mutavit, ubi de
anima vero uxor eius iurandum

trium opus noctidie et de labore
manuum victum quem consequi potu
isset deferebat. Unde factum est, ut
hedum capiens accipiens detulisset
domi. Cum cum voce balantis vir
eius audisset dixit: Videte ne furti
uus sit. Reddite eum dominis suis, quia
non licet nobis aut edere furto
aliquid aut contingere. Uxor vero
eius nata vindit, ita manifeste vana
facta est spes tua, et eleemosinae tuae non
parebunt. Ait hic et alius hominum mo
verbis exprobrabat eis. Cum tobias
ingemuit, et cepit orare cum lacrimis
dicens: Iustus es domine et omnia iudicia
tua misericordia et omnes viae tuae misericordia
et veritas et iudicium. Et nunc domine me
memor esto mei, et ne vindicta sumas
de peccatis meis, neque retribuas delicta
mea ut parentum meorum, quod non
obedierimus preceptis tuis, et tradidi
sumus in diripiendo et captivitate et
mortem et in fabulam et in proverbium
omnibus nationibus in quibus dispersi
sumus. Et nunc domine magna iudi
cia tua, quia non egimus secundum pre
cepta tua et non ambulavimus sin
ceriter coram te. Et nunc domine secundum
voluntatem tuam fac mecum, et precipe
spiritum meum recipi, quia expedit
mihi mori magis quam vivere.

Eadem itaque Capitulum iiii die contigit ut sara filia ra
guel humilitate medorum et ipsa au
dierit improperium ab ancillis
patris sui, quod tradita fuerit septem
viris, et demonium nomine asmo
deus occideret eos, moxque in
gressi fuissent ad eam. Ergo cum
prospicia sua introparet puellam
tristem dixit ei dicens: Amplius iam non
videbimus filium aut filiam suam per te
interfectis viris tuis. Numquid et
me occidere vis, sicut eos occidisti
septem viros? Ad haec vocem prorum
pit superiori cubiculo domus suae et tribus
diebus ac tribus noctibus non man
ducavit neque bibit, sed in oratione persistens
lacrimis deprecabatur dominum, ut abstraheret
eum a periculo liberaret eum. Factum est autem
tertia die cum complesset orationem suam
iudicans dominum dixit: Benedictus es
nomen tuum deus patrum nostrorum, quia cum
natus fueris iniquam facis, et in per
tribulationem pro dimittis hiis qui
invocant te. Ad te domine faciem meam
convertito, ad te oculos meos convertito.
Peto domine ut de vinculo hominum improperii
ab solvas me, aut certe de hac
terra eripias me. Tu scis domine quia
numquam concupivi virum, et mundam
servavi animam meam, ab omni concu
piscentia. Numquam cum ludentibus
miscui me, neque cum hiis qui in le
vitate ambulant, participem me
prebui. Virum autem cum timore tuo
non cum libidine mea consensi, suscepi,
et aut ego indigna fui illis, aut
illi forsitan mihi, dignum non fuerit
quia forsitan vivo alio conservasti
me. Non est enim in hominibus potestas
consilium tuum. Hoc autem proceto
habet omnis qui colit te, quia vita
eius si in probatione fuerit coronabitur,
si autem in tribulatione fuerit liberabitur, et si in correptione fuerit ad
miam tuam prestare licebit.